

Вест да су канадске власти забраниле угледном историчару, писцу и спољнополитичком уреднику америчког месечног часописа *Кроникл* из Чикага, др Срђи Трифковићу, улазак у Канаду 24. фебруара, узбудила је не само Србе са обе стране Атлантика. Одлука је донета ад хок и без валидне правне основе. Директно је уследила као реакција на кампању ширења мржње против Срба, коју већ дуже време води "бошњачка" пропагандна организација која себе назива "Институт за истраживање геноцида" ["Institute for the Research of Genocide Canada" (IRGC)].

Када се погледа њихова званична интернет страница, постаје јасно да се није реч ни о каквом истраживачком институту нити о "истраживању" геноцида, већ о агресивном прогањању свакога ко на било који начин изрази сумњу или се усуди да аргументовано расправља о догађајима који су се дешавали у Сребреници 1995. године. По њима нико нема права да побија или сумња у мит о "геноциду" у Сребреници коју *Институт* негује! Већ само постављање питања о чињеницама које су у раскораку са хашком верзијом случаја са становишта "Института" чини деликт мишљења, тј. "негира геноцид" и заслужује да буде ућуткан.

Друга видљива карактеристика овог *Института* је неограничена мржња према Србима. Док *Институт* инсистира да пориче српске жртве у протеклом веку, Срби су описани као нацисти, фашисти и геноцидан народ, док је Република Српска геноцидна творевина. Тако су најштрији браниоци "сребреничког геноцида" истовремено најштрији негатори својих и хрватско-усташих злочна над Србима.

Док *Институт* инсистира да пориче српске жртве у протеклом веку, Срби су описани као нацисти, фашисти и геноцидан народ, док је Република Српска геноцидна творевина.

Пише: Боба Боројевић
петак, 11 март 2011 14:58

Право лице "Института за истраживање геноцида" је његов председник др Емир Рамић. Његове вредности и убеђења се осликавају не само кроз рад *Института* већи кроз активности које обавља као чан уређивачог одбора магазина

Корак

који излази у Сарајеву. Рамићев часопис у свом броју 13, у чланку "Основни принципи ратног права у исламу"

[\[1\]](#)

између осталог наводи да "џихад представља праведну битку против агресије у борби за заштиту људских права и слобода". Аутор ових редова је екстремни џихадист, Енес Љеваковић, чији је брат био члан надзорног одбора "Агенције за помоћ трећем свету" [Third World Relief Agency (TWRA)] - коју ЦИА у свом

Извештају о НВО са терористичким везама

, сврстава у исламски терористички фронт.

[\[2\]](#)

Познати амерички новинар Џон Помфрет описао је у *Вашингтон посту* 22. септембра 1996. године Енесовог брата [Ирфана] Љеваковича као једног од неколицине утицајних "бошњачких" званичника који су стали у одбрану муџахедина са разних страна исламског света који су остали да живе у Босни иако се то директно коси са одредбама Дејтонског мировног споразума. Тон чланака објављених у Рамићевом

Корак

је исти од чланка до чланка, од аутора до аутора, од једне лажи до друге, од једног антисемитског и србомрзачког урлика до другог.

Своју активност у ширењу мржње против Срба Рамић пласира и на Фејсбук. Група којој припада на Фејсбуку се зове "Хвала Алаху што нисам Србин" док запаљена српска и израелска застава на страници јасно осликава њихову опредељеност.

Тон чланака објављених у Рамићевом *Корак* је исти од чланка до чланка, од аутора до аутора, од једне лажи до друге, од једног антисемитског оргазма до оргазма инспирисаног мржњом против Срба.

Један од малобројних, али зато довољно гласних присталица антисрпске кампање "Института за истраживање геноцида" је изванстан др Срђан Павловић, Црногорац по мери Јеврема Брковића, иначе асистент на Алберта универзитету у Едмонтону. Његови прилози у служби ширења лажи о Србима се редовно објављују на страницама *Едмонтон*

Случај Трифковић – исламисти контролишу слободу говора у Канади?

Пише: Боба Боројевић
петак, 11 март 2011 14:58

ског журнала

[The Edmonton Journal]. Његов последњи текст под називом "Порицање геноцида не треба да се поистовети са слободом говора", који одише ентузијазмом пера једне Наташе Кандић или Соње Бисерко, поздравља одлуку Министарства за имиграцију Канаде да забрани улазак др Срђи Трифковићу у Канаду и тиме га спречи да одржи заказано предавање на Универзитету Британске Колумбије. Пошто је "геноцид у Сребреници" аксиом којег др Трифковић не прихвата, савршено је оправдано и хвале вредно да буде кажњен ускраћивањем слободе говора па и забраном уласка у земљу.

Павловић тврди да са др Трифковићем и његовим следбеницима дијалог није могућ због тога што "националисти виде своју верзију прошлости као једину истину па и од других захтевају да у њу поверују" [\[3\]](#). Ово Павловићево писање је лицемерно и лажно, баш као што је и његово академско представљање јавности.

Тема предавање др Трифковића планираног да се одржи на Универзитету Британске Колумбије није обухватала тему Сребренице већ је носила назив: "Балкан: Неизвесна будућност нестабилног региона" којем је свако могао да присуствује, као и да учествује у дискусији.

Забраном уласка др Трифковићу у Канаду канадске власти су нанале велики ударац слободи говора и јавном дискурсу Канаде.

Забраном уласка др Трифковићу у Канаду канадске власти су нанале велики ударац слободи говора и јавном дискурсу Канаде. Поставља се питање ко доноси одлуке о томе ко сме а ко не сме да говори у Канади.

Поставља се питање ко доноси одлуке о томе ко сме а ко не сме да говори у Канади. Ко сме а ко не сме да посети ту земљу? Ко диктира те критеријуме? У случају "Трифковић" недвослисно је да је босанско-муслимански лоби утицао на одлуке имиграционих власти Канаде. Државни органи су дозволили једној етничкој групи, са једном једином тачком у својој политичкој платформи, босанско-муслиманском "Институту за истраживање геноцида", да им диктира ко је подобан ко није.

Случај Трифковић – исламисти контролишу слободу говора у Канади?

Пише: Боба Боројевић
петак, 11 март 2011 14:58

Скандалозни поступак који је уследио на ванкуверском аеродрому 24. фебруара не тиче се само др Срђе Трифковића лично. Тиче се принципа слободе говора и цивилизованог дискурса у Канади и тиче се стигматизације и дискриминације против српске заједнице у целини, која цео случај сасвим оправдано доживљава као тешку увреду канадских власти

Једини начин да се превазиђе овај "неспоразум" и поврати пољуљано поверење у истините принципе демократије у Канади јесте да надлежни органи пониште недостојну и ничим заслужену одлуку и да уз дужно извињење дозволе др Срђи Трифковићу улазак у земљу коју је посетио 24 пута у последњих 17 година и у којој има много пријатеља и поштовалаца.

[1] <http://zatebebih.net/pdf/13.pdf>

[2] <http://www.balkanstudies.org/articles/eliw-wiesels-buddy-emir-ramic-jew-hating-jihadist>

[3] <http://www.edmontonjournal.com/opinion/Denying+genocide+should+called+freedom+speech/4357609/story.html>